

σημειώσεις

“Η Βουλή ψήφισε σήμερα (18/12/14) με μεγάλη πλειοψηφία υπέρ της τεχνικής παράτασης του ελληνικού προγράμματος και κατ’ αρχάς υπέρ της πιστωτικής γραμμής”.

Και πως δεν το είδαμε από το MEGA θα ρωτήσετε;

Μην μπερδεύεστε. Η έγκριση της δίμηνης παράτασης του μνημονίου για την Ελλάδα δεν έγινε από την ελληνική Βουλή, αλλά από την **Γερμανική**. Όπως θα γίνει και από τα άλλα κοινοβούλια χωρών μελών της ΕΕ, δηλαδή

αυτών που αποτελούν τους δανειστές.

Δε θα γίνει όμως το ίδιο και με την ελληνική Βουλή. Να, η είδηση της ίδιας μέρας, που αφορά την Ελλάδα:

“Κυρώθηκε με **Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου** η δίμηνη παράταση”

Η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ) πήρε ήδη ΦΕΚ (Δείτε το ΦΕΚ), τέθηκε από χθες σε ισχύ (17/12) και προβλέπει τους γνωστούς αυστηρούς όρους εφαρμογής που προέβλεπε και η αρχική δανειακή σύμβαση (παραίτηση αμετάκλητα και άνευ όρων από οποιαδήποτε ασυλία, παραίτηση ασυλίας για λόγους εθνικής κυριαρχίας, κά).

Η ΠΝΠ, έχει λήξη στις 28 Φεβρουαρίου 2015 της περιόδου διαθεσιμότητας της δανειακής διευκόλυνσης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) προς την Ελληνική Δημοκρατία και το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΤΧΣ) προβλέπει Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Τι σημαίνει Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου; Αντί της Βουλής νομοθετεί το Υπουργικό Συμβούλιο, υπογράφει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και τέλος.

Το αστείο της υπόθεσης: Περισσότερες από 80 βουλευτικές και υπουργικές τροπολογίες έχουν κατατεθεί τα τελευταία 24ωρα στα νομοσχέδια που ψηφίζονται αυτές τις ημέρες στη Βουλή, ενώ έχει προγραμματιστεί η ψήφιση τριών νομοσχεδίων έως και τη Δευτέρα. Όχι όμως και η συμφωνία που καθορίζει τη ζωή της κοινωνικής πλειοψηφίας!

Τυπικά, πρέπει η ΠΝΠ να κατατεθεί στη Βουλή μέσα σε 40 μέρες από την έκδοσή της και να εγκριθεί από αυτή μέσα σε 3 μήνες από την υποβολή της.

Στην περίπτωσή μας, μιας και η ΠΝΠ αφορά ένα δίμηνο, στην ουσία η έγκρισή της στερείται νοήματος, ανεξάρτητα από το αν θα κατατεθεί στη Βουλή.

Κανονική χούντα δηλαδή.

Ή μήπως, έχουμε την ελληνική κυβέρνηση σε ρόλο που είχαν τα **γιουσουφάκια** ως προς το σουλτάνο της ευρωζώνης;

Ως γνωστόν, γιουσουφάκι έλεγαν το νεαρό αγόρι (συνήθως σε προεφηβική ή πρώιμη εφηβική ηλικία) στην υπηρεσία οθωμανού αξιωματούχου, το οποίο, εκτός από εργασία, προσέφερε και σεξουαλικές απολαύσεις στο αφεντικό του.

Μάλλον δεν υπάρχει δίλλημα. Μιας και η “δημοσιονομική προσαρμογή” που επιβάλλει η ΕΕ δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, ίσως καλύτερα να μιλήσουμε για **χούντα με γιουσсуφάκια...**